

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 K 024817 24 K
Tuzla, 15.10.2024. godine

Presuda pravosnažna dana 19.03.2026. godine -
preinačena odlukom o kazni presudom Vrhovnog
suda FBiH broj 03 0 K 024817 24 Kž 2 od
19.03.2026. godine, tako što se optuženi I.K.zv.“I.“
osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od dvije godine.

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Damira Čačkovića kao predsjednika vijeća te Samira Jusičića i Smiljane Lekić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Edite Jakovljević, u krivičnom predmetu protiv optuženog I.K.zv.“I.“ zbog produženog krivičnog djela – Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. i 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući po optužnici Kantonalnog tužilaštva Posavskog kantona broj T02 0 KT 0009044 24 od 16.04.2024. godine, nakon održanog glavnog pretresa u odsustvu stranaka i branioca optuženog, donio je i dana 15.10.2024. godine javno objavio

P R E S U D U

Optuženi I.K.zv.“I.“, sin I. i majke M. djevojački I., rođen ... godine u B., općina O., nastanjen u B., u ulici ..., po narodnosti Hrvat, državljanin BiH, JMBG: ..., po zanimanju poljoprivrednik, oženjen, otac petoro djece, pismen, sa završenih četiri razreda osnovne škole, vojsku služio u Zaječaru 1979/1981 godine, do sada neosuđivan.

K r i v j e

Što je:

1. Dana 02.11.2023. godine, oko 09,10 sati, u mjestu ..., u ulici ..., općina Orašje, nakon verbalne rasprave sa Z.B., iz traktora sa kojim je došao na lice mjesta uzeo sjekiru, prišao Z.B. i u momentu kada su bili sučelice jedan prema drugome na vrlo bliskoj udaljenosti tom sjekinom dužine 95 cm, sječiva dužine 14 cm, više puta zamahnuo prema glavi Z.B., s tim da je udar u glavu Z.B. izbjegao izmičući se, a da su daljnji sukob spriječili njegov sin P.K. i otac oštećenog Z.B., svjestan da radnjama koje poduzima može usmrtiti oštećenog, što je i htio.
2. Dana 23.03.2024. godine, oko 16,10 sati, u mjestu ..., u ulici ..., neposredno naspram kućnog broja ..., grad Orašje, došao traktorom i prikolicom, nakon čega je izašao iz traktora te počeo verbalno vrijeđati Z.B., nakon čega je iz kabine traktora izvadio sjekiru drvene drške ukupne dužine 72 cm dužine oštrice 12 cm, obraćajući mu se riječima „Sad ću te isjeći na pola, odsjeći ću ti glavu, ubiću te“, te je tom sjekinom u tri navrata zamahnuo prema glavi Z.B. držeći sjekiru visoko sa obje ruke, a da do povređivanja Z.B. nije došlo samo zato što se u strahu izmicao, a zatim nakon što je lišen slobode od strane

policijskih službenika PS Orašje, prilikom transporta do prostorija za zadržavanje osoba lišenih slobode, policijskim službenicima rekao da će kada izađe ubiti Z.B., jer da kod kuće posjeduje još sjekira, svjestan da radnjama koje poduzima može usmrtiti oštećenog, što je i htio.

Dakle, u dva navrata pokušao drugoga usmrtiti,

Čime je izvršio produženo krivično djelo – Ubistva iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. i 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine pa ga sud primjenom navedenih zakonskih odredaba i uz primjenu odredaba članova 42., 43. stav 1. i 2., 49. stav 1., 50. tačka a) i b) i 51. stav 1. tačka b) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine:

O S U D U J E

na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine

Primjenom odredbe člana 57. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine optuženom I.K.zv.“I.“ se u izrečenu kaznu zatvora uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 25.03.2024. godine pa do 15.10.2024. godine.

Na osnovu člana 78. stav 1. KZ FBiH prema optuženom I.K.zv.“I.“ se izriče sigurnosna mjera oduzimanja predmeta i to: sjekire dužine 95 cm sa drvenim rukohvatom i težine oštrice 1,4 kg, te sjekire drvene drške dužine 72 cm i dužine oštrice 12 cm.

Na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine oštećeni Z.B. sa imovinskopravnim zahtjevom se upućuje na parnični postupak.

Na osnovu člana 202. stav 1. u vezi sa članom 199. stav 2. tačka a), i) i g) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi se obavezuje da naknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 776,00 KM na ime troškova za svjedoke i vještaka, u iznosu od 1.060,00 KM na ime nagrade i nužne izdatke punomoćenika oštećenog, te u iznosu od 100,00 KM na ime paušalnog iznosa što ukupno iznosi 1.846,00 KM, a dok će o visini eventualno drugih troškova sud, na osnovu člana 200. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, odlučiti posebnim rješenjem.

OBRAZLOŽENJE

Optužnicom Kantonalnog tužilaštva Posavskog kantona broj T02 0 KT 0009044 24 od 16.04.2024. godine optuženom I.K.zv.“I.“ je stavljeno na teret izvršenje produženog krivičnog djela - Ubistva iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. i 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), a rješenjem Vrhovnog suda FBiH broj 02 0 K 002068 24 Kr 3 od 06.06.2024. godine za vođenje krivičnog postupka protiv optuženog određen je Kantonalni sud u Tuzli.

Dana 28.06.2024. godine održano je ročište za izjašnjenje o krivnji na kojem se optuženi I.K.zv.“I.“ izjasnio da nije kriv, te je nakon toga zakazan i održan glavni pretres.

Tokom glavnog pretresa u dokaznom postupku sud je proveo dokaze optužbe ispitivanjem svjedoka M.L., T.K., Z.B., M.B., I.K.zv.“I. i P.K., ispitivanjem vještaka neuropsihijatra Baraković Devle, te je izvršen uvid u zapisnik Policijske uprave Orašje o saslušanju svjedoka M.L. broj 02-2-4-1-03.5-331/24 od 24.03.2024. godine, zapisnik Policijske uprave Orašje o saslušanju svjedoka T.K. broj 02-2/4-1-03-5-331/24 od 24.03.2024. godine, naredbu Kantonalnog tužilaštva Posavskog kantona Orašje broj T02 0 KT 009044 24 od 28.03.2024. godine za psihijatrijsko vještačenje, nalaz i mišljenje vještaka neuropsihijatra Devle Baraković od aprila 2024. godine, zapisnik PU Orašje pod brojem 02-2/4-1-03-5-331-KU-19/24 od 25.03.2024.godine o saslušanju svjedoka I.K.zv.“I.“, dopis punomoćenika oštećenih advokata Dine Dabića u vezi sa postavljanjem imovinskopravnog zahtjeva koji sud zaprimio dana 18.09.2024. godine.

Na glavnom pretresu koji je održan dana 14.10.2024. godine branilac optuženog I.K.zv.“I.“ advokat Krišić Ivan je izjavio da je njegov branjenik odlučio da promijeni izjavu o krivnji, tako da u cijelosti priznaje krivnju da je izvršio krivično djelo na mjestu, u vrijeme i na način kako je to navedeno u dispozitivu potvrđene optužnice, a što je optuženi I.K.zv.“I.“ u cijelosti i potvrdio.

Ovaj sud je u smislu člana 245. stav 1. tačka a) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) u vezi sa članom 82. stav 1. tačka a), b), d) i e) Zakona o izmjenama i dopunama ZKP FBiH provjerio da li je optuženi I.K.zv.“I.“ izjavu o priznanju krivnje dao dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, da li optuženi razumije da se izjavom o priznanju krivnje odriče prava na suđenje, da li je upoznat i razumije li moguće posljedice izjave o priznanju krivnje, uključujući i posljedice vezane za imovinskopravni zahtjev i troškove krivičnog postupka, kao i sa pravom da budu oslobođeni naknade u slučaju iz člana 202. stav 4. ZKP FBiH, pa je utvrdio da je do priznanja krivnje optuženog na glavnom pretresu došlo dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, da je optuženi svjestan svih posljedica koje priznanje krivnje povlači, da je upoznat da se priznanjem krivnje odriče prava na suđenje i sa mogućim posljedicama u vezi sa imovinskopravnim zahtjevom i obavezom da naknadi troškove krivičnog postupka, te pravom da budu oslobođen od naknade ovih troškova u slučajevima predviđenim članom 202. stav 4. ZKP FBiH. Ovaj sud je takođe utvrdio da je optuženi, prilikom davanja izjave o priznanju krivnje na glavnom pretresu, bio potpuno fizički i psihički zdrav, da nije bio pod uticajem bilo kakvih opojnih sredstava ili nečeg drugog što bi narušilo njegovu sposobnosti da donosi odluke svjesno i sa razumijevanjem. Prilikom davanja izjave o priznanju krivnje optuženom, a kako je to sam naveo niko, nije prijetio, zastrašivao ga ili na drugi način uticao da prizna krivnju, niti mu je neko obećao kakvu korist ako krivnju prizna, a niti ga je nagovarao na priznanje krivnje, te da je svjestan svih posljedica koje proizilaze iz priznanja krivnje, jer se o tome prethodno konsultovao sa svojim braniocem, potvrđujući da su tačni svi činjenični navodi iz optužnice, da u cijelosti priznaje da je u radnjama opisanim u optužnici izvršio produženo krivično djelo – Ubistva iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. i 55. KZ FBiH, te da je svjestan da se priznajući krivnju odrekao prava na suđenje.

Pošto izjava optuženog I.K.zv.“I.“ kojim je priznao izvršenje produženog krivičnog djela – Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. i 55. KZ FBiH i to upravo na način kako mu se optužnicom stavlja na teret, predstavlja dokazno sredstvo, odnosno izvor saznanja o činjenicama koje se utvrđuju u krivičnom postupku i pošto samo na priznanju krivnje nije moguće zasnovati presudu kojom se optuženi oglašava krivim, ovaj sud je, provjeravajući u smislu člana 245. stav 1. tačka c) ZKP FBiH u

vezi sa članom 82. stav 1. tačka c) Zakona o izmjenama i dopunama ZKP FBiH, da li postoji dovoljno dokaza o krivnji optuženog I.K.zv.“I.“, a nakon što se izjasnio da su tačni svi činjenični navodi iz optužnice uvrstio i izvršio uvid i u preostale dokaze tužilaštva i to: zapisnik o uviđaju PU Orašje pod brojem 02-2/4-1-03-4-1125/23 od 02.11.2023. godine sa fotodokumentacijom, fotodokumentaciju PU Orašje od 23.03.2024. godine, potvrda PU Orašje o dobrovoljnoj predaji oružja, streljiva i isprave naime I.K.zv.“I.“ broj 02-2/4-3-4-I-03-20/23 od 02.11.2023. godine, potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta PU Orašja broj 02-2/4-3-4-I-03-09/24 od 23.03.2024. godine na ime I.K.zv.“I.“, rješenje Kantonalnog suda u Odžaku broj 02 0 K 002068 24 Kpp od 25.03.2024. godine za određivanje pritvora prema osumnjičenom I.K.zv.“I.“, rješenje Kantonalnog suda u Zenici broj 04 0 K 015487 24 Kv od 08.04.2024. godine kojim se odbija žalba branioca osumnjičenog I.K.zv.“I.“ na rješenje o određivanju pritvora, zapisnik PU Orašje o lišenju slobode na ime I.K.zv.“I.“ pod brojem 02-2/4-3-4-I-03-029/24 od 23.03.2024. godine zajedno sa potvrdom o prijemu osobe lišene slobode, zapisnik o predaji lišenja slobode nadležnom tužiocu u dva primjerka, izvod iz kaznene evidencije na ime I.K.zv.“I.“ od strane PU Orašje broj 02-2/4-1-03-5-22/24 od 24.03.2024. godine, rješenje Kantonalnog tužilaštva Posavskog kantona Orašje broj T02 0 KT 0009044 24 od 15.04.2024. godine za isplatu troškova vještaku, punomoć oštećenog Z.B. odvjetniku Dini Dabiću, jedna veća sjekira, jedna manja sjekira, te metalna cijev četvrtastog oblika upakovao u smeđu papirnu vreću.

Sud je cijeneći sve naprijed navedene dokaze pojedinačno i u međusobnoj vezi utvrdio da je optuženi I.K.zv.“I.“ izvršio produženo krivično djelo - Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. i 55. KZ FBiH na način, u vrijeme i na mjestu kako je to i navedeno u izreci ove presude.

Naime, priznanje optuženog da je preduzeo krivičnopravne radnje opisane pod tačkom 1. izreke presude potvrđeno je sa iskazom svjedoka Z.B., M.B. i P.K., te materijalnim dokazima, odnosno zapisnikom o uviđaju sa foto-dokumentacijom i potvrdom o privremenom oduzimanju predmeta na ime optuženog.

Tako je svjedok oštećeni Z.B. u svom iskazu sa glavnog pretresa od 11.09.2024. godine naveo da se u vezi krivičnopravnih radnji opisanih pod tačkom 1. izreke presude, događaj dogodio dana 02.11.2023. godine u prijedodnevni satima ispred njihove porodične kuće na državnoj imovini na kanalu kojeg ja uređivao u dogovoru sa opštinom. Naime, kako je to svjedok naveo tog dana je došao kod badže koji je izvodio radove i sa lopatom čistio kamenice sa noža bagera, te je vidio optuženog kako je prošao noseći cijev i sjekiru, te je prošao pored svjedoka i tu cijev sa sjekirrom zabio u zemlju, a potom otišao da presječe špagu sa kojom su izvukli pravac za obavljanje građevinskih radova, pa kako je optuženi na taj način presjekao kanal, svjedok je prišao do kolca koji je optuženi zabio u zemlju, te ga izvadio i bacio, a potom se okrenuo i krenuo prema bageru. Kada je svjedok došao do bagera, čuo je kako su njegov susjed M. i otac koji se nalazio na terasi viknuli „Pazi“, pa kada se svjedok okrenuo vidio je i osjetio kako je sjekira koju je držao optuženi sa obje ruke za kraj držala proletila neposredno ispred lijeve strane njegovog lica i tijela na udaljenosti od par centimetara i udarila u zemlju pored noge. Dalje je svjedok naveo da ga ta sjekira nije udarila jer se uzmakao unazad, a da to nije uradio udarila bi ga u glavu, te da je optuženi ponovo zamahnuo sa tom sjekirrom držeći je sa obje ruke podignutom visoko iznad glave u pravcu svjedoka govoreći mu „sad ću ti glavu odsjeći, ubiću te, raspoloviću te, krvi ću se napiti“, ali ga sa istom nije uspio udariti jer se svjedok izmakao, a da se nije izmakao sjekira bi ga udarila po sredini glave. Nakon tog drugog zamaha optuženi se udaljio od oštećenog i uzeo cijev koju je svjedok

bacio, te ponovo krenuo prema svjedoku, a da bi ga u tome spriječili otac svjedoka i sin optuženog P.K. koji je uhvatio optuženog govoreći mu „Jesi li ti lud, šta ti je jesi li poludio“, a da bi optuženi i njemu rekao „Nemoj da i tebi glavu odsiječem, vidiš li šta on ovdje radi“. U vezi predmetne sjekire svjedok je naveo da je riječ o većoj sjekiri dužine 16 do 17 centimetara, te da je sin optuženog istu unio u kuću, a kada su došli policijski službenici koje je svjedok pozvao istu im je sin optuženog predao. Takođe je svjedok naveo da je u lošim odnosima sa optuženim iz razloga što optuženi osporava to što je oštećeni nasuo i zacijevio državni kanala o čemu je on prethodno pitao načelnika i općinske vlasti.

U unakrsnom ispitu od strane branioca optuženog svjedok je u vezi krivičnopravnih radnji iz tačke 1. izreke presude naveo da je optuženi zabijao cijev u zemlju na općinskoj zemlji udarajući je ušicama sjekire, te da se obratio svjedoku riječima „Gdje ja udarim kolac kao da ga je Bog udario“, te da je i drugu cijev namjeravao da zabije na opštinskom zemljištu. Dalje je naveo da je bio okrenut leđima prema optuženom kada je on potrčao na njega i da se okrenuo tek kada je čuo povike oca i komšije, te da je optuženi dva puta zamahnuo sa sjekirom prema njemu, a da se on izmicao dva velika koraka unazad sve do bagera i da nije ni pokušavao da mu uzme tu sjekiru, a kada je i drugi put zamahnuo, okrenuo se i otišao do cijevi koje je svjedok prethodno bacio na udaljenosti od oko šest do sedam metara i kada ju je uzeo svjedok je stao ispred njega na udaljenosti od oko tri metra i rekao mu „Da li si ti normalan, šta je sa tobom, hoćeš li me ubiti, eto ubij me“, ali mu nije prilazio na kraću razdaljinu jer se plašio za svoj život, a da bi tada došli otac svjedoka, te sin i kćerke optuženog, pa je optuženom njegov sin uzeo sjekiru iz ruku. Odgovarajući na dalja pitanja branioca optuženog, svjedok je naveo da mu se optuženi neposredno prije ovog događaja nije ni obraćao niti mu prilazio već je samo prošao i zabio sjekirom kolac u državnom zamljištu, te da je svjedok taj kolac izvadio iz zemlje i odbacio ga za vrijeme dok se optuženi nalazio na udaljenosti od oko 25 metara od njega, te da je imao lopatu u desnoj ruci ali da se nije branio sa istom od napada optuženog. Nakon tog događaja, svjedok je potvrdio da nakon što su policijski službenici priveli optuženog i pustili, isti mu nije lično prijetio niti pokušavao nanijeti tjelesne povrede, ali je javno pričao da će ga ubiti i da će se objesiti o V. gredi. Takođe je ponovio da je u lošim odnosima sa optuženim zbog zasipanja državnog potoka koji je optuženi osporava, a da on ima dopuštenje od načelnika i predsjednika mjesne zajednice i da nije tačno da je taj potok zasipao jedan metar više od ceste koja vodi kući optuženog, te da je prilikom zasipanja izašao izvan granica svog zemljišta i da nije imao ni namjeru da postavi ogradu preko sredine tog kanala. Naveo je da je predmetni potok zacijevio po svim propisima i da posjeduje dokumentaciju da to može uraditi, ali da to odobrenje nije izdala niti općina niti kanton.

Svjedok M.B., otac oštećenog, je u svom iskazu sa glavnog pretresa od 11.09.2024. godine naveo da je, a u vezi krivičnopravnih radnji opisanih pod tačkom 1. izreke presude, stojao u svom dvorištu, a dok je njegov sin Z.B. sa lopatom čistio kašiku od bagera, te je čuo kako optuženi govorio svom sinu „Gdje je ona sjekira i neka cijev“, pa kada mu je sin odgovorio da je tamo gdje je i ostavio, vidio je optuženog kako polutrčecim korakom noseći sjekiru i neku cijev odlazi ispred bagera gdje je bila pružena špaga koju je presjekao i kolac na kojoj je bila zavezana iščupao i udario u zemlju drugi govoreći da je to međa i da „Kada ja udarim Bog je udario“. Nakon toga je optuženi noseći sjekiru u ruci dužine oko jedan metar krenuo prema Z.B. koji je sa lopatom strugao kašiku bagera i koji zbog toga i nije vidio optuženog kako mu prilazi, te je optuženi sa sjekirom zamahnuo prema Z.B. govoreći mu „Sad ću te ubiti, sad ću te rascijepiti i krvi ću se napiti“ držeći sjekiru sa obje ruke podignutu iznad svoje glave zamahujući u pravcu Z.B. glave kojom prilikom je ta sjekira prošla ispred desnog dijela lica i tijela Z.B.. Svjedok je dalje izjavio da je

optuženi dva puta zamahnuo sjekirirom prema Z.B., a da prvi zamah Z.B. nije mogao ni vidjeti i da ga Z.B. nije čuo i da nije trznuo glavom i da se nije izmakao sjekira bi ga pogodila po sredinu glave. Nakon toga je optuženi pokušao još jednom nakon dvije do tri minute da mu ponovo zada udarac sjekirirom, ali se Z.B. izmakao i povukao unazad. Naime, kako je to svjedok pojasnio Z.B. je otišao iza bagera, a onda je otišao prema kolcu gdje ga je bacio optuženi i onda je optuženi ponovo pokušao da ga udari, a Z.B. je rekao „Hajde ubij me“, ali su dotrčali sin, supruga i kćerke optuženog i spriječili dalji napad.

U unakrsnom ispitu od strane branioca optuženog svjedok je u odnosu na krivičnopravne radnje iz tačke 1. izreke presude naveo da je kritične prilike optuženi prerezao špagu i zabio cijev u zemlju, a koji kolac je Z.B. iščupao govoreći mu „Nećeš ti udarati međe, kad ne mogu ja nećeš ni ti“, te da je Z.B. bio u polusagetom položaju jer je sa lopatom čistio kašiku od bagera, a kada mu je optuženi prišao odbacio je tu lopatu. Dalje je naveo da je optuženi dva puta zamahnuo sa sjekirirom prema Z.B., a poslije prvog pokušaja se Z.B. pomjerio da bagera, a da bi tada došli njegov sin i kćerka, pa je počeo da galami na njih, te otišao, a dok Z.B. nije išao za njim.

Svjedok P.K., sin optuženog, je u svom iskazu sa glavnog pretresa od 01.10.2024. godine naveo da nije bilo nikakvog fizičkog sukoba između optuženog i Zdenke, ali jeste bilo verbalnih prepirki iz razloga što Z.B. ima namjeru da preuzme državnu zemlju, a da mu je optuženi pokušavao da objasni da to ne radi. U odnosu na događaj koji je opisan pod tačkom 1. izreke presude, svjedok je naveo da je vidio Z.B. kako je sa lopatom nešto radio oko bagera, a da je optuženi došao nervozan i pitao svjedoka gdje je sjekira i kolac i rekao „Mora mu se stati na kraj“ i otišao do vršike noseći kolac i sjekiru u namjeri da ga udari u zemlju gdje je međa. Nakon toga je vidio da je optuženi presjekao špagu i udario kolac na sredinu bare, a da je Z.B. taj kolac iščupao i bacio ga pet do šest metara dalje, te je optuženi otišao po taj kolac nakon čega su se međusobno svađali, pa im je svjedok dotrčao u namjeri da ih zaustavi u daljoj svađi, pa su se smirili i optuženi je otišao u svoje dvorište.

U unakrsnom ispitu od strane branioca optuženog svjedok je naveo da u vezi događaja opisanim pod tačkom 1. izreke presude optuženi nije zamahivao sjekirirom niti ju je podizao već je bilo samo verbalnog obostranog vrijeđanja, te da je Z.B. tražio da se optuženi maši sjekire kako bi ga mogao strpati u zatvor. Dalje je naveo da netrpeljivost između njih nastala kada je optuženi prodao zemlju Z.B. koji ju je i ogradio, a da nije platio dogovorenu cijenu.

Iz zapisnika o uviđaju Policijske uprave Orašje broj 02-2/4-1-03-4-1125/23 od 02.11.2023. godine sa foto-dokumentacijom, proizlazi da je navedenog dana Z.B. prijavio da mu je I.K.zv.“I.“ prijetio držeći sjekiru u ruci da će napasti na njegov život i tijelo, te je od strane policijski službenika izvršen uviđaj u 11,00 sati u mjestu ..., ul. ... Tom prilikom je zatečeno izvršenje radova nasipanjem odvodnog kanala, te je optuženi dobrovoljno predao sjekiru sa drvenim držalom ukupne dužine 95 cm, željeznu cijev dužine 75 cm, kvadratnog oblika 40X40mm, kao i drveni kolac.

Iz potvrde o dobrovoljnoj predaji oružja, streljiva i isprava PU Orašje, PS Orašje broj 02-2/4-3-4-1-03-20/23 od 02.11.2023. godine proizilazi da je optuženi dobrovoljno predao sjekiru sa drvenim držalom ukupne dužine 95 cm i težine oštrice od 1,4 kilogram, kao i željeznu cijev dužine 75 cm, kvadratnog oblika 40X40 mm.

Cijeneći naprijed navedene dokaze, ovaj sud zaključuje da je dokazano da je optuženi preduzeo krivičnopravne radnje na način, u vrijeme i mjestu kako je to navedeno u tački 1. izreke presude, odnosno da je nakon verbalne rasprave sa Z.B. iz

traktora uzeo sjekiru dužine 95 cm, sječiva dužine 14 cm, prišao Z.B. i u momentu kada su bili sučelice jedan prema drugome na vrlo bliskoj udaljenosti tom sjekiricom više puta zamahnuo prema glavi Z.B., a koje udarce je Z.B. izbjegao izmičući se. Naime, priznanje optuženog da je preduzeo navedene krivičnopravne radnje je potkrijepljeno sa iskazom oštećenog Z.B. koji je na jedan jasan i uvjerljiv način opisao da je optuženi držeći sjekiru sa obje ruke zamahnuo u pravcu njegove glave, te da se on izmakao tako da je sjekira prošla neposredno ispred lijeve strane njegovog lica i tijela na udaljenosti od par centimetara i udarila u zemlju pored noge i da je optuženi ponovo zamahnuo u njegovom pravcu, te da se on ponovo izmaknuo, a da to nije uradio sjekira bi ga pogodila po sredini glave, zatim iskazom svjedoka M.B. koji je bio i neposredni očevidac i koji je upozorio oštećenog da mu prilazi optuženi i zamahuje sjekiricom prema njegovoj glavi i koji je naveo da se oštećeni nije izmaknuo kada ga je on upozorio sjekira bi ga pogodila po sredini glave, kao i sa zapisnikom o uviđaju i potvrdom o dobrovoljnoj predaji predmeta iz koje proizilazi da je optuženi policijskim službenicima kritične prilike dobrovoljno predao sjekiru sa drvenim držalom ukupne dužine 95 cm i težine oštrice od 1,4 kilogram. Takođe je sud cijenio i iskaz svjedoka P.K., sina optuženog, ali njegov iskaz da kritične prilike optuženi nije zamahivao sjekiricom prema oštećenom i da su se samo verbalno vrijeđali nije prihvatio kao vjerodostojan, a obzirom da je u suprotnosti i sa priznanjem optuženog, ali i sa iskazima saslušanih svjedoka, pa su stoga takve tvrdnje ovog svjedoka ostale bez bilo kakvog argumentovanog, logičkog i stoga prihvatljivog potkrijepljenja, te je sud našao da su usmjerene ka pomaganju optuženom koji mu je otac.

Nadalje, sudsko vijeće nalazi da je priznanje optuženog da je preduzeo krivičnopravne radnje opisane pod tačkom 2. izreke presude potvrđeno je sa iskazom svjedoka Z.B. i M.B., te materijalnim dokazima, odnosno zapisnikom o dobrovoljnoj predaji predmeta i potvrdom o privremenom oduzimanju predmeta na ime optuženog.

Tako je svjedok oštećeni Z.B. u svom iskazu sa glavnog pretresa od 11.09.2024. godine naveo da je u vezi krivičnopravnih radnji opisanih pod tačkom 2. izreke presude dana 24.03.2024. godine, oko 09,00 sati, u njegovo dvorište došao radnik sa bagerom koji je skidao privatno zemljište od njegovog rođaka u namjeri da prošire put, te je optuženi onemogućavao bageristi da radi, a da bi se oko 16,00 sati dovezao sa traktorom i istresao prikolicu smeća na mjestu gdje su oni trebali da zagrcu zemlju. Tada je svjedok optuženom rekao „Tebi treba malo jači doktor“, na što mu je optuženi rekao da je on ovo branio u ratu, pa je nakon kraće verbalne rasprave optuženi iz traktora izvadio manju sjekiru sa dužim držalom i krenuo ka svjedoku i držeći istu iznad glave zamahivao prema njemu u pravcu glave govoreći mu „Sad ću te raskoliti, glavu ću ti odsjeći, krvi ću ti se napiti“, a dok se svjedok uzmicao unazad. Optuženi je tom prilikom, kako je to svjedok naveo, tri puta zamahivao sa tom sjekiricom u njegovom pravcu, te je bio udaljen oko metar i po i kretao se prema njemu, a da se svjedok nije izmicao sjekira bi ga pogodila u predio glave. Za vrijeme tog događaja pored svjedoka se nalazi njegov otac, a bio je i radnik u bageru ali svjedoku nije poznato da li je šta vidio. Svjedok je naveo da se pridružuje krivičnom gonjenju i da ispostavlja imovinskopravni zahtjev za naknadu šteta, a o čijoj će se visini izjasniti putem svog advokata.

U unakrsnom ispitu od strane branioca optuženog svjedok je naveo da je tačno da je policiji tog dana prijavio krivično djelo ugrožavanja sigurnosti i da nije tačno da je optuženi tom prilikom držao sjekiru sa oštricu i sa držalom okrenutom prema zemlji već da ju je držao sa obje ruke i zamahivao iznad svoje glave u pravcu njegove glave, te da se on izmaknuo unazad 10-tak metara, a da je optuženi ostao na svom mjestu, a potom sjeo u svoj traktor i otišao. Takođe je naveo da su se on i njegov otac već

nalazili na tom mjestu kada je došao optuženi i sa traktorom istresao smeće na udaljenosti od oko dva do tri meta od njih.

Branilac optuženog je svjedoka ispitao i direktno, te je isti tom prilikom naveo da je kritične prilike M.L. radio na dvorištu na putu, te da sa istim nije razgovarao nakon ovog događaja izuzev što mu je M.L. rekao da je dobio poziv na sud, te da je braniocu optuženog jedne prilike poslao tekstualnu poruku u kojoj ga je zamolio da svoju stranku drži podalje od njega da ga ne maltretiraju i uznemiravaju jer je razmišljao i da suprugu optuženog prijavi radi napada, a da nije tačno da je A.K. govorio da traži 20.000 KM da promjeni svoj iskaz.

Svjedok M.B., otac oštećenog, je u svom iskazu sa glavnog pretresa od 11.09.2024. godine naveo da je, a u vezi krivičnopравnih radnji opisanih pod tačkom 2. izreke presude, optuženi kritične prilike dovezao traktor da izbaci neki otpad kako bi im smetao u obavljanju radova sa bagerom, te mu se Z.B. obratio sa riječima „Šta ti je čovječe, tebi treba doktor malo bolji“, a na što je optuženi uzeo sjekiru iz traktora i krenuo prema Z.B. govoreći mu „Sad ću te rasporediti, sad ću ti se krvi napiti, ja ću tebe odrobijati“, ali to nije bilo opasno kao prvi put. Naime, kako je to svjedok naveo optuženi je samo držao sjekiru dužine oko 60-65 cm u jednoj ruci i tri puta trzao sa istom prema Z.B. koji se povlačio unazad, a svjedok je optuženom govorio „Nemoj“. Tom prilikom je i zamahivao sjekirama prema Z.B. kao da ga uplaši tako da je ista prolazila oko 30-40 cm od njegovih nogu. Nakon toga je optuženi otišao sa svojim traktorom, a u međuvremenu su došli i policijski službenici koji su optuženog zatekli u njegovoj kući.

U unakrsnom ispitu od strane branioca optuženog svjedok je u vezi krivičnopравnih radnji iz tačke 2 izreke presude naveo da je optuženi zamahivao sa tom sjekirama jednom rukom i da taj događaj nije izgledao opasno kao u slučaju kada bi sjekiru držao sa dvije ruke, ali da je on osjećao strah da će optuženi udariti sjekirama Z.B.. Takođe je naveo da se Z.B. tom prilikom počeo povlačiti unazad kada je vidio da optuženi vadi sjekiru iz traktora i da se prilikom svakog zamaha povlačio metar do metar i po unazad, te da je optuženi mogao udariti Z.B. i mogao se baciti sjekirama na njega. Nadalje je izjavio da Z.B. tom prilikom nije otrčao od optuženog niti mu je pokušavao oteti sjekiru, te da misli da je optuženi mahanjem sjekire imao namjeru da isprovocira Z.B. ne bi li ga ovaj udario. Odgovarajući na dalja pitanja branioca optuženog, svjedok je naveo da je optuženi govorio policijskim službenicima koji su ga čekali da „ganjanju pogrešne ljude, a ovaj nam ruši put“, te da nije htio ići sa policijskim službenicima tako da su ga oni odveli, kao i da su policijski službenici uzeli sjekiru iz traktora optuženog. Dalje je naveo da je bio prisutan i M.L. ali mu nije poznato da li je isti mogao vidjeti kritični događaj jer misli da je on tada odvezao kamion.

Iz potvrda o privremenom oduzimanju predmeta Policijske stanice Orašje broj 02-2/43-4-1-03-09/24 od 23.03.2024. godine kao i zapisnika o dobrovoljnoj predaji predmeta proizlazi da je tada optuženi dana 23.03.2024. godine policijskim službenicima dobrovoljno predao sjekiru dužine 72 cm, sa oštricom dužine 12 cm.

Sudsko vijeće je cijeno i iskaze ostalih saslušanih svjedoka odnosno svjedoka M.L., T.K., I.K.zv.“I.“ i P.K., pa je tako svjedok M.L. u svom iskazu sa glavnog pretresa od 26.07.2024. godine naveo da se kritične prilike nalazio u dvorištu porodične kuće oštećenog gdje je zajedno sa T.K. obavljao radove na nasipanju zemlje, te je vidio optuženog kako je došao sa traktorom i izašao iz istog, te prišao oštećenom i njegovom ocu, pa su međusobno dobacivali vulgarne riječi, a da bi se potom optuženi vratio do traktora odakle je uzeo sjekiru i ponovo prišao do oštećenog i njegovog oca držeći sjekiru za oštricu tako da je ručka bila okrenuta prema dole.

Kada im je optuženi prišao nastavili su razgovarati i vulgarno dobacivati jedan drugom, te se optuženi vratio nazad i otišao, a da bi nakon par minuta optuženi ponovo došao i istresao neke šipke od plastenika da im zaustavi radove, te su ubrzo došli i policijski službenici koji su odveli optuženog. Svjedok je dalje naveo da optuženi nije bio cijelo vrijeme prisutan već je dolazio i odlazio i čitav dan su on i oštećeni jedan drugom dobacivali, te da nije vidio da je optuženi zamahivao sa sjekirom. Kantonalni tužilac je svjedoku predočavao njegov iskaz iz istrage kojom prilikom je naveo da je kritične prilike optuženi krenuo sa sjekirom da udari oštećenog i da je zamahnuo najmanje tri puta prema njemu govoreći mu da će mu odsjeći glavu i da će ga rascijepiti na pola, a dok se oštećeni odmaknuo da ga ne udari i optuženom nije ništa govorio niti mu je uzvratilo, te da je optuženi izgledao ozbiljno i da je kako je zamahnuo izgledalo da će i udariti oštećenog, te da je oštećeni bio uznemiren i uplašen, pa je nakon predočavanja iskaza iz istrage, svjedok naveo da je tačno da je tako izjavio u istrazi, ali da je njegov iskaz sa glavnog pretresa tačan. Naime, objašnjavajući razlike u iskazima svjedok je naveo da mu je oštećeni nakon što su policijski službenici odveli optuženog ubacio u džep 100 Eura i rekao mu da lažno svjedoči, odnosno da kaže da je optuženi tri puta zamahnuo sa sjekirom i da je govorio da će mu odsjeći glavu i da će ga rascijepiti na pola, ali da on to ustvari nije vidio.

U unakrsnom ispitu od stane branioca optuženog, svjedok je naveo da se optuženi i oštećeni duži vremenski period svađaju jer oštećeni zasipa državni kanal i da je optuženi tražio od oštećenog da izvodi radove samo na svojoj parceli. Takođe je naveo da on nije vidio da je optuženi podizao sjekiru na oštećenog jer tada nije gledao u njihovom pravcu, te da ga je optuženi i nakon ovog događaja u više navrata kontaktirao i insistirao da ostane kod svog iskaza iz istrage i da ne spominje da mu je dao 100 Eura. Odgovarajući na dalja pitanja branioca optuženog svjedok je naveo da oštećeni kritične prilike nije bježao od oštećenog niti se uzmicao, te da nije bio uznemiren niti uplašen i da su se optuženi i oštećeni sa jednakim intenzitetom međusobno svađali, kao i da se čitav događaj desio na putu, a ne u dvorištu oštećenog, te da je optuženom smetalo samo to što se nasipa državni kanal, a ne i dvorište oštećenog, kao i da je oštećeni prethodno zamahnuo rukom u namjeri da udari optuženog kada je ovaj došao sa traktorom i izbacivao stvari.

Odgovarajući na pitanja sudsko vijeća, svjedok je naveo da je on vidio samo kada je optuženi sa sjekirom došao do oštećenog, te se svjedok potom okrenuo i nastavio raditi tako da nije gledao šta se dalje dešavalo, a kada se ponovo okrenuo vidio je kako je optuženi sjeo u svoj traktor i otišao. Takođe je svjedok naveo da mu je oštećeni dao 100 Eura i rekao mu kako mora izjaviti ono što je vidio, a ako nije ništa vidio da kaže kako mu je on rekao, odnosno da kaže da je optuženi napao oštećenog sjekirom tako što je tri puta zamahnuo kao da će mu odsjeći glavu, te je tom prilikom oštećeni tvrdio da se tako desilo, a od svjedoka tražio samo da to potvrdi.

Svjedok T.K. je u svom iskazu sa glavnog pretresa od 26.07.2024. godine naveo da je kritičnog dana zajedno sa M.L. radio u dvorištu oštećenog kojih ih je angažovao da nasipaju njegovo dvorište, te da dok su radili pored porodične kuće oštećenog nije bilo nikakvih problema, ali kada su prilazili putu i kanalu počeli su problemi između optuženog i oštećenog koji su se svađali jer je optuženi tvrdio da je to njegovo, te ih je optuženi sa svojim traktorom onemogućavao da obavljaju radove. Svjedok je dalje naveo da je on cijelo vrijeme bio u bageru tako da ne zna šta se između njih dešavalo izuzev da su se svađali, te da je policija dva puta intervenisala, prvi put su mu policijski službenici rekli da može nastaviti sa radovima, a drugi put je sve i završilo, te da je on sjekiru vidio tek kada su optuženog policijski službenici odvezli i tada su i uzeli tu sjekiru koja je bila pored traktora optuženog. Kantonalni tužilac je svjedoku predočavao njegov iskaz iz istrage kojom prilikom je naveo da je

vidio da optuženi ima sjekiru nakon njegovog napada na oštećenog, te je svjedok ponovio da on nije vidio nikakav napad jer se nalazio u bageru i nije ni obraćao pažnju, tako da je moguće da se u istrazi pogrešno izjasnio.

U unakrsnom ispitu od strane branioca optuženog svjedok je naveo da nije vidio nikav napad niti da oštećeni bježi od optuženog, te da nije čuo niti da je oštećeni nakon ovog događaja bilo šta komentarisao oko toga.

Svjedok I.K.zv.“I.“ je u svom iskazu sa glavnog pretresa od 01.10.2024. godine naveo da se on kritične prilike nalazio u svom dvorištu udaljen oko 50 metara, te je vidio optuženog i oštećenog Z.B. koji su bili jedan naspram drugog na razmaku od oko dva metra kako se prepiru i tom prilikom je optuženi u ruci imao manju sjekiru koju je uzeo iz traktora držao za oštricu a držalom okrenutom prema dole i sa istom je mahao ispred sebe. To je sve, kako je to svjedok pojasnio, trajalo nekoliko sekundi, a dok on nije vidio kako je Z.B. na to reagovao, a po njegovom mišljenju Z.B. nije imao ni potrebu da se brani jer optuženi nije ni podigao sjekiru prema njemu, a nakon toga su se razišli. Kantonalni tužilac je svjedoku predočavao njegov iskaz iz istrage kojom prilikom je svjedok naveo da je kritične prilike vidio optuženog kako vadi sjekiru iz traktora i sa njom maše prema Z.B., pa je svjedok pojasnio taj svoj iskaz tako što je objasnio da je optuženi te prilike za vrijeme dok je stojao naspram Z.B. sa sjekiricom mahao ispred sebe ali da je nije podizao.

U unakrsnom ispitu od strane branioca optuženog svjedok je naveo da su se kritičnog dana i optuženi i oštećeni sa istim intenzitetom međusobno svađali, da kritične prilike nije niko nikoga udario i da on nije čuo nikakve prijetnje, da je optuženi sjekiru držao sa jednom rukom, da optuženi nije zamahivao sjekiricom na oštećenog niti se oštećeni uzmicao ili bježao, te da su tom događaju svjedočili i M.L., M.K. i P.K., a dok se M.B. nalazio u svom dvorištu. Takođe je naveo da je oštećeni intenzivno provocirao optuženog i da te provokacije traju već duži vremenski period, tako da oštećeni konstantno vrijeđa i izaziva optuženog ali da nije nikada bilo fizičkog sukoba, kao i da optuženi uopće nije nasilna osoba.

U dodatnom ispitu od strane kantonalnog tužioca svjedok je naveo da se u tom događaju niko nije uplašio, a da jeste on bio uznemiren zbog te vike i galame.

Svjedok P.K. je u svom iskazu sa glavnog pretresa od 01.10.2024. godine naveo da je kritične prilike Z.B. zamahnuo šakom u namjeri da udari optuženog koji se izmakao, a nakon čega je optuženi iz traktora izvadio sjekiru ali sa istom nije zamahivao niti se Z.B. izmicao već su se samo svađali.

U unakrsnom ispitu od strane branioca optuženog svjedok je naveo da su čitav taj dan bile svađe između optuženog i Z.B. i da je Z.B. pokušao udariti optuženog nakon čega je optuženi izvadio sjekiricu iz traktora ali sa istom nije zamahivao već su se samo verbalno vrijeđali nakon čega je Z.B. sjeo u svoj traktor i otišao, a da bi potom Z.B. pozvao policiju.

Cijeneći naprijed navedene dokaze i dovodeći u vezu priznanje optuženog sa iskazom naprijed svjedoka M.B. i Z.B. ovaj sud zaključuje da je dokazano da je optuženi preduzeo krivičnopravne radnje na način, u vrijeme i mjestu kako je to navedeno u tački 2. izreke presude, odnosno da je nakon verbalne rasprave sa Z.B. iz traktora izvadio sjekiru drvene drške ukupne dužine 72 cm dužine oštrice 12 cm i sa istom u tri navrata zamahnuo prema glavi Z.B., a koje udarce je Z.B. izbjegao izmičući se. Naime, priznanje optuženog da je preduzeo navedene krivičnopravne radnje je potkrijepljeno sa iskazom oštećenog Z.B. koji je na jedan jasan i uvjerljiv način opisao da je optuženi kritične prilike nakon prethodne verbalne prepirke iz traktora izvadio manju sjekiru sa dužim držalom i krenuo ka njemu i držeći istu iznad glave tri puta zamahivao prema njemu u pravcu glave govoreći mu „Sad ću te

raskoliti, glavu ću ti odsjeći, krvi ću ti se napiti“, te da je on te udarce izbjegao izmičući se, a da to nije uradio sjekira bi ga pogodila po sredini glave, kao i iz iskaza M.B. koji je kao neposredni očevidac tog događaja naveo da je optuženi zamahivao sa sjekirom u pravcu Z.B. koji se uzmicao tako da je sjekira prolazila oko 30-40 cm od njegovih nogu, te potvrdom o privremenom oduzimanju predmeta iz koje proizilazi da je optuženi policijskim službenicima kritičnog dana dobrovoljno predao sjekiru dužine 72 cm, sa oštricom dužine 12 cm.

U odnosu na iskaze svjedoka M.L., T.K., I.K.zv.“I.“ i P.K. sud je iste prihvatio u dijelu koji se odnosi na mjesto izvršenja krivičnog djela i da je između optuženog i oštećenog bila prethodna verbalna rasprava, kao i da je optuženi tom prilikom imao sjekiru u ruci. Naime, sudsko vijeće je prihvatilo iskaze svjedoka M.L. i T.K. sa glavnog pretresa da nisu vidjeli napad optuženog na oštećenog, pa stoga njihovi iskazi u tom dijelu nisu ni relevantni jer je svjedok M.L. izjavio da se on nakon što je optuženi sa sjekirom prišao oštećenom okrenuo i da nije gledao šta se dalje dešavalo, a dok je svjedok T.K. naveo da se nalazio u bageru i da nije ni obraćao pažnju na optuženog i oštećenog, pri čemu za donošenje odluke u ovoj krivičnopravnoj stvari nisu od značaja ni to što je svjedok M.L. u svom iskazu iz istrage naveo da je vidio napad optuženog na oštećenog i da je to tako izjavio da iz razloga što je to od njega tražio oštećeni i da mu je dao 100 Eura, a obzirom da je svjedok pojasnio da je oštećeni tražio od njega da potvrdi ono što je on tvrdio da se dogodilo, a ne i da svjedoči o nekom izmišljenom događaju. U odnosu na iskaze svjedoka I.K.zv.“I.“ koji je naveo da je optuženi kritične prilike stojeći ispred oštećenog samo mahao sa sjekirom ispred sebe ali da je nije podizao prema oštećenom i svjedoka P.K. koji je naveo da optuženi nije zamahivao sjekirom prema oštećenom, sudsko vijeće iste u tom dijelu nije prihvatilo kao vjerodostojne, a obzirom da su u suprotnosti i sa priznanjem optuženog, ali i sa iskazima saslušanih svjedoka M.B. i Z.B., pa su stoga takve tvrdnje ovih svjedoka ostale bez argumentovanog i prihvatljivog potkrjepljenja i kao takve su usmjerene ka pomaganju i umanjuju krivične odgovornosti optuženog.

Vještak neuropsihijatar Baraković Devla je obrazlažući svoj nalaz i mišljenje sa glavnog pretresa od 01.10.2024. godine navela da je postupala po naredbi Kantonalnog tužilaštva, te je izvršila uvid u kompletan spis i obavila psihijatrijski pregled optuženog i utvrdila da je optuženi osoba prosječnih intelektualnih kapaciteta sa strukturnim poremećajem ličnosti iz klastera B, niske tolerancije na frustracije, smanjenog kapaciteta za stvaranje emocionalne bliskosti uz nedostatak empatije, nepredvidivim ponašanjem, zanemarivanjem i kršenjem prava drugih, impulsivnim ponašanjem, razvijenog kapaciteta za racionalizaciju za sopstveno ponašanje i prebacivanje krivnje za svoje ponašanje na druge, razvijen osjećaj za prikazivanje sebe u pozitivnom svjetlu. Vještak je dalje utvrdio da kod optuženog ne postoje poremećaji koji bi po svojoj prirodi i intenzitetu doveli u pitanje njegove sposobnosti rasuđivanja, ne boluje od neke trajne ili privremene duševne bolesti i privremene duševne poremećenosti, ne postoji zaostali duševni razvoj, kognitivne funkcije su očuvane, alkohol konzumira svakodnevno kako je to optuženi naveo, dijagnoza alkoholizmu, odnosno problematično pijenje F10.1, a postoji mogućnost i da je ovisnik i to ovisnik na te manje doze. Dalje je navela da imajući u vidu opisane crte ličnosti prateći dinamiku događaja, izjave svjedoka, samog intervjua, sa velikom vjerovatnoćom pripitog stanja, mišljenja je da je optuženi mogao shvatiti značaj svojih djelovanja i upravljati svojim postupcima, da je njegova sposobnost da sudjeluje u krivičnom postupku očuvana i da nema potrebe izricanja neke od sigurnosnih mjera.

U unakrsnom ispitu od strane branioca optuženog vještak je navela da je činjenicu da je optuženi u kritično vrijeme bio u pripitom stanju utvrdila na osnovu

intrepetacije događaja od strane optuženog i ostalih iskaza, te da je alkohol otkačio njegovu kontrolu ponašanja i da uradi to što je uradio. Takođe je vještak navela da optuženi nije nasilna osoba u smislu da je svaki dan spreman nešto napraviti, ali kada dođe u kontakt sa alkoholom onda se makne ta kontrola, te da frustracije i provokacije između njega i oštećenog egzistiraju već duži vremenski period i da je ta netrpeljivost i kulminirala u datom momentu, a dok se vještak nije mogao izjasniti da li je optuženi bio i spreman lišiti života drugu osobu jer to sve zavisi od okolnosti događaja.

Ocjenjujući pravno utvrđeno činjenično stanje sud je našao da su u njemu sadržana sva bitna objektivna i subjektivna obilježja produženog krivičnog djela – Ubistva iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. i 55. KZ FBiH, a obzirom da zamahivanjem oštrice sjekira većih dimenzija, odnosno dužina 95 cm i 72 cm prema glavi oštećenog, dakle prema tijelu tijela gdje su smješteni vitalni organi predstavlja apsolutno podoban način da se isti i usmrti, pa kako do tog udarca oštricom sjekire nije došlo iz razloga što se oštećeni uspio izmaknuti od nadolazećeg povrednog sredstva to je krivično djelo ostalo u pokušaju. Takođe, s obzirom da je optuženi pokušao oštećenog usmrtiti u dva navrata, pri čemu ta krivična djela s obzirom na način izvršenja, odnosno isto korišteno povredno sredstvo- sjekira, te istog mjesta izvršenja u ulici ... u mjestu ..., općina Orašje kao i njihovu vremensku povezanost i činjenice da su izvršena na štetu istog oštećenog čine jedinstvenu cjelinu, te samim time predstavljaju produženo krivično djelo ubistva u pokušaju. Kako je pri tome sud utvrdio da je optuženi tim prilikama bio svjestan da na taj način, odnosno zamahivanjem oštricom sjekira u pravcu glave oštećenog istog može usmrtiti i da je to i htio, pa kako ne postoje okolnosti koje bi isključivale krivičnu odgovornost optuženog i dovodile u sumnju njegovu uračunljivost, obzirom da je vještak neuropsihijatar Baraković Devla utvrdila da je optuženi mogao shvatiti značaj svojih djelovanja i upravljati svojim postupcima, sud ga je za to krivično djelo i oglosio krivim.

Pri odmjeravanju kazne optuženom, ovaj sud je imajući u vidu svrhu kažnjavanja iz člana 42. KZ FBiH, sukladno odredbi člana 49. stav 1. KZ FBiH uzeo u obzir i cijenio sve okolnosti koje utiču da kazna bude veća ili manja. Tako je sudsko vijeće od olakšavajućih okolnosti na strani optuženog cijenio njegovo priznanje izvršenog krivičnog djela, da je do sada neosuđivan, da je riječ o osobi starije životne dobi i da je otac petoro djece, a koje okolnosti je obzirom da nisu pronađene otežavajuće okolnosti cijenio kao naročito olakšavajuće okolnosti, pa kako je krivično djelo ostalo u pokušaju i da nisu nastupile štetne posljedice po tjelesni integritet oštećenog, to sve te okolnosti u svojoj ukupnosti opravdavaju ublažavanje kazne optuženom do dopuštene granice koju propisuje odredba člana 50. stav 1. tačka b) KZ FBiH, pa ga je i osudio na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine. Sud je uvjerenja da je naprijed izrečena kazna zatvora optuženom srazmjerna težini izvršenog krivičnog djela za koje je isti optužen i stepenu krivnje optuženog, te da će se sa ovako izrečenom kaznom ostvariti ciljevi kako generalne tako i specijalne prevencije, na način kako to propisuje odredba člana 42. KZ FBiH.

Sud je na osnovu člana 78. stav 1. KZ FBiH optuženom izrekao sigurnosnu mjeru oduzimanja predmeta, i to sjekire dužine 95 cm sa drvenim rukohvatom i težine oštrice 1,4 kg, te sjekire drvene drške dužine 72 cm i dužine oštrice 12 cm kao sredstava izvršenja krivičnog djela, jer je navedenom noveliranom zakonskom odredbom propisano obligatorno oduzimanje predmeta koji su upotrijebljeni za izvršenje krivičnog djela.

Obzirom da podaci krivičnog postupka ne pružaju pouzdan osnov za potpuno niti djelimično presuđenje imovinskopravnog zahtjeva oštećenog Z.B. sud je na

osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH oštećenog uputio da svoj imovinskopravni zahtjev ostvaruje u parničnom postupku. Naime, iako je oštećeni putem svog punomoćenika pismenim putem precizirao imovinskopravni zahtjev u iznosu od 15.000 KM, to se njegovi navodi da je oštećeni trpio strah visokog intenziteta dva dana, zatim strah srednjeg intenziteta u trajanju od pet dana na dan svakog ročišta i po tri dana po svakom zakazivanju pretresa, te da će trpiti strah slabog intenziteta u vremenskom periodu minimalno od tri do pet godine, na osnovu dokaza koji su izvedeni na glavnom pretresu i bez sprovedenih potrebnih vještačenja nisu mogli objektivno utvrditi.

Optuženi se na osnovu člana člana 202. stav 1. u vezi sa članom 199. stav 2. tačka a), i) i g) ZKP FBiH obavezuje da naknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 776,00 KM na ime troškova za svjedoke i vještaka (od čega je 500,00 KM na ime nagrade vještaku Baraković Devli za izvršeno vještačenje, 140,00 KM na ime putnih troškova vještaka, te i 135,00 KM na ime putnih troškova svjedoka, u iznosu od 1.060,00 KM na ime nagrade i nužne izdatke punomoćenika oštećenog (od čega je 900,00 KM na ime zastupanja oštećenog na glavnom pretresu, 60,00 KM na ime sastavljanja podneska i 100,00 KM na ime troškova prevoza), te u iznosu od 100,00 KM na ime paušalnog iznosa, a što ukupno iznosi 1.846,00 KM, a dok će o visini eventualno drugih troškova sud, na osnovu člana 200. stav 2. ZKP FBiH, odlučiti posebnim rješenjem, a obzirom da se optuženi bavi poljoprivredom i da posjeduje i radne mašine sa kojima obavlja te poslove i da nisu pruženi dokazi da bi plaćanjem ovih troškova bilo dovedeno u pitanje njegovo izdržavanje ili izdržavanje osobe koju je on dužan da izdržava.

Iz svih naprijed iznijetih razloga odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar

Edita Jakovljević, s.r.

Predsjednik vijeća

Sudija

Damir Čačković, s.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude ovlaštena lica mogu izjaviti žalbu Vrhovnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, putem ovog suda, u roku od 15 dana od dana prijema presude.